

Korektní řešení situace (29.5.2015) se jmenováním profesorů

Martin Černohorský

Situace se jmenováním profesorů existující ke dni 29.5.2015 má legislativně korektní řešení. K jednoznačně danému úvodnímu kroku mohlo a mělo dojít už před řadou týdnů, počínaje okamžikem, kdy bylo známo, že prezident nehodlá některé ze jmenovacích dekretů podepsat. Bylo namístě, mají-li být dodržena zákonná ustanovení pro jmenovací řízení, aby prezident odmítnutí podpisu odůvodnil písemným důkazem, že v řízení byl porušen, resp. nebyl dodržen zákon.

Nebyl-li takový důkaz spontánně podán, bylo povinností Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy si jej vyžádat. A nedošlo-li ke splnění této povinnosti MŠMT, bylo na vysoké škole, která návrh předložila, dožadovat se splnění povinnosti od MŠMT, eventuálně za spontánní nebo vyžádané součinnosti reprezentací vysokých škol, České konference rektorů a Rady vysokých škol. Jejich vedení měla s požadavkem písemného důkazu porušení zákona vystoupit hned, když se problém objevil.

Opakovaně medializovaná vyjádření (P-3, P-4) klíčový prvek řešení problému neuvádějí. Omezují se nejvýše na očekávání písemného sdělení názorů prezidenta, aniž poukazují na nutnost písemného důkazu porušení, resp. nedodržení zákona. Přetrvávání tohoto stavu může být vnímáno jako doklad selhávání orgánů státní správy, resp. samotných příslušných ústavních činitelů a jejich aparátů, a pasivity reprezentací vysokých škol tam, kde by byly namístě akademické samosprávnosti odpovídající účinné zásahy v zájmu vlastním i obecném.

V případech, kdy pokus o důkaz, že při řízení o jmenování profesorem nebyl dodržen zákon, nebude moci být podán, vznikají dvě nesouměřitelné eventuality. (1) Prezident splní svou zákonnou povinnost, možná se silným vnitřním pocitem nesouhlasu, ale svému ústavnímu slibu dodržovat zákony dostojí. (2) Druhá eventualita spočívající v odmítnutí hlavy státu dodržovat jeho zákony a v důsledcích s tím spojených by neměla přicházet v úvahu.